

1978, eighteen farmers at great risk of life and death set in the land contract responsibility to press a red handprint on the book, creating a "small gang spirit "and beginning the prelude to China's reform and opening up. This is a very historic place. It's worth going. After enjoying the beautiful scenery of Chuzhou, now let's taste the food of Chuzhou. Wow, I'm sure your mouth is watering when you see so much food. The food in Chuzhou is not only delicious but also colorful. The most representative ones are Guanba beef, Female Mountain Lake hair crab, Fengyang fermented tofu and Qin column spiced gooses. Chuzhou folk culture diversity in style, both the rugged north of the China, there are abundance of beautiful south. Opera has Drum Opera; Painting has phoenix painting and ninth day of the first month has Chuzhou Langyashan temple, as well as the largest folk go tai ping qiao and so on. These are all flashing Chuzhou highlights the unique folk culture.

*Tkachenko Katerina, PhD, lecturer
Anhui University of Finance and Economics, Bengbu, China*
*Petinova Oksana, Doctor of Philosophy,
professor of the Department of Philosophy, Sociology
and Management of Socio-Cultural Activity,
State Institution «South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushinsky»*

PHILOSOPHICAL UNDERSTANDING OF MARGINALITY

The concept of marginality is used to analyze the borderline position of the individual in relation to any social community, which may have a certain impact on his psyche and lifestyle. The category of marginality was introduced by the American sociologist R. Park in order to identify the socio-psychological consequences of maladaptation of migrants to urban conditions. Marginals are a kind of "cultural hybrids" that balance between the dominant group in society, which completely never accepts them, and the group from which they came. The philosophical concept of marginality characterizes the specificity of various cultural phenomena, often antisocial or antisocial, developing outside the dominant rules of rationality in a given era, do not fit into the modern paradigm of thinking and thus often create contradictions and paradoxes of the main direction of culture. Among the representatives of cultural marginality, scholars include such thinkers as Friedrich Nietzsche, the Marquis de Sade, L. von Sacher-Masoch, A. Artaud, Georges Bataille, S. Mallarme and others. The problem of cultural marginality acquires special significance in the philosophy of poststructuralism and postmodernism (schizoanalysis of J. Deleuze and F. Guattari, genealogy of power by M. Foucault, deconstruction of J. Derrida, etc.). Studies of the behavior of individuals have identified three types of marginal personality. Representatives of the first type are focused on maintaining professional status. Second, they are ready to go to perform less skilled work. Representatives of the third type are potential marginals with a positive meaning, which are focused on improving social status.

Examining the images of marginal personality in postmodern discourse, we can say that they are characterized by condemnation of classical dogmas of life, rejection of moral, ethical and political norms, the absurdity of life, indifference to everything. Despite this, the norms of thinking, behavior and language that are in "systemic opposition" for them is a reliable criterion of elements of culture, because the system in this case evaluates the extrasystemic phenomenon. Largely thanks to postmodernists, marginality has become not an exception and something negative in society, but a part of life and a norm of existence for a huge number of the population.

Thus, marginality is the psychological state of a person, his inner attitude to the outside world. Marginals were those who either denied society themselves or were denied by it. It is through the

experience of feeling "out of place", awareness of internal conflict, a person in the socio-psychological sense becomes a marginal. This condition becomes the basis for the manifestation of such negative phenomena as maladaptation, instability, degradation, etc. and can be characterized by the commission of illegal actions by a person. However, it should be noted that marginality only in some cases is a constant state of existence of the individual, it usually changes during life. For example, emigrants in one way or another try to integrate into the socio-cultural environment of their stay, the "revolt" of young people, which sometimes takes the form of marginality, in most cases subsides in the transition to "adult" life. Criminals (especially minors) can take the path of correction, and in some cases become respected members of society.

There are also reverse processes, when a successful and socialized person due to certain circumstances (personal crisis, great shock, drugs, illness, etc.) is on the social bottom, and such cases are not isolated. A special case is creative marginality, which is a kind of credo of those individuals who are fundamentally opposed to generally accepted norms (in particular, in art, philosophy, religion). Diogenes of Sinope, Benedict Spinoza and Friedrich Nietzsche were outright marginals. The founders of many religions, prophets and saints were marginalized, and there were also many marginalized artists. It is worth noting that sometimes marginality can be a sign of mental disorders (as in Vincent van Gogh), but it can also be an element of outrage (as in Salvador Dali). Outrageous marginality can bring good fortune, so in today's creative environment it is quite common.

*Грушко Г. О.
студентка соціально-гуманітарного факультету
Науковий керівник: к.філос.н., викл. Л. С. Самчук
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна*

ФІЛОСОФСЬКЕ ОСМИСЛЕННЯ НАУКИ ЯК ОСОБЛИВОЇ ФОРМИ ПІЗНАННЯ

В Україні набирає все більше обертів набирає популярність так званого самостійного навчання. Джерелом кожного навчання є наука, вона як ключ до пізнання світу. Багато досліджень учених і педагогів зосереджена на проблемах самостійного навчання студентів, а також емпіричного наукового пізнання (А. А. Фурман), розвитку науки, як особливої форми мисленнєвого процесу та методу вивчення.

Наука – це форма духовної діяльності людей, яка скерована на отримання істинних знань про світ (природу, суспільство, мислення), на відкриття об'єктивних законів світу і передбачення тенденцій його розвитку. Наука – це процес творчої діяльності по отриманню нового знання, і результат цієї діяльності у вигляді цілісної системи знань, сформульованих на основі певних принципів. Саме тому її можна назвати своєрідним суспільним явищем. У царині науки предметом методологічного аналізу є не створення нової теорії пізнання, а вивчення загальної структури і типології наявних методів його реалізації, з'ясування тенденцій і напрямків розгортання мислєдіяльності на шляху досягнення особистістю дійсності. Сучасна наука розширює психологічний підхід до пізнання, створює композиції з досвідних і емпіричних пошукувань й утримує рівень оптимізації мисленнєвої активності у поступках до об'єктивного (істинного) знання.

Наукове пізнання – це форма процесу пізнання, головною функцією якого є вироблення й теоретична систематизація об'єктивних знань про дійсність. Передусім у структурі наукового пізнання виокремлюються емпіричний і теоретичний рівні. У найбільш загальному розумінні емпіричне дослідження є знанням про явище, а теоретичне – про його сутність. Емпіричне дослідження – це такий рівень наукового пізнання, зміст якого головним